

Vremea inimilor noastre

Nicu Hăloiu

Vremea inimilor noastre

...

Privește, vine toamna,
Mi-a șoptit un vânt aseară,
Pleacă vara, pleacă doamna,
Cu-a ei căldură infernală!

...

Vor mai fi zile senine,
Poate-așa, din, inerție,
Numai zilele cu tine
Rămân aici, ele nu pleacă,
Le-am făcut o colivie
Cu gratii dese, să nu treacă
Și le-am preschimbat pe toate,
Cu sărut pe săturate,
În alint și poezie,
Toamna noastră să-ntârzie!

...

Că ce-o fi dincolo de noi?
Noptile lungi, zilele mici,
Frunze moarte, copaci goi,
Să ne bucurăm aici

...

De-o vară lungă și frumoasă,
Cu nopți senine și albastre
Cu iubirea prețioasă
Din vremea inimilor noastre!